

יום ד', י' באלול תשס"א (29 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י' באלול**, בשנת 1656 (-2104 למניינם), בזמן המבול, "ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה. וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבושת המים מעל הארץ". [בראשית ח' 6-7] על המילים "יצוא ושוב", כותב רש"י: הולך ומקיף סביבות התיבה, ולא הלך בשליחותו, שהיה (העורב) חושדו (חושד בנח) על בת זוגו, כמו ששנינו באגדת 'חלק' [גמרא סנהדרין קח:]
[ב"ה יום-יום]

§§§

היום, בשנת תרע"ה (1915-5675), יום פטירתו של **הרב יצחק יעקב ריינס** (1839-1915). הרב ריינס חזה בשני חזונות שהתגשמו, אבל רק לאחר פטירתו: **1**) ליצור בית יהודי לסובלים מהפוגרומים על יהודים ברוסיה ובארצות אחרות. רעיון זה הביא אותו להיות תומך נלהב של תנועת "חיבת-ציון", שעסקה בהקמת מושבות בארץ ישראל. כשבא אח"כ הרצל עם תכניתו לייסד מדינה יהודית, הפך הרב ריינס להיות תומכו הראשי של הרצל, ותמך בכל הנסיונות של הרצל כדי להשיג את המטרה של מדינה יהודית.

2) לייסד ישיבה בשילוב עם השכלה כללית חלקית. תכניתו היתה שילמדו בישיבה, מלבד גמרא, פוסקים ותנ"ך, גם עברית, דקדוק והיסטוריה יהודית (מתוך גישה מסורתית). ובנוסף, לימודים כלליים, שיתרכזו בהיסטוריה כללית, גיאוגרפיה, מתמטיקה ומדעי הטבע.

ואמנם, במרוצת הזמן, התגשמו שני החזונות. היום, רעיון הישיבה מעין זו התקבל ברוב העם, גם בארץ וגם בחו"ל. ובאשר לחזון מדינה, היום אנו קוטפים פירות. על-שמו, היישוב נווה-יעקב, שנוסד ב-1924, נהרס במלחמת העצמאות והוקם מחדש אחרי מלחמת ששת הימים, ב-1972.

§§§

על ענייני חודש אלול:

תקיעת שופר – כל חודש אלול, מלבד היום האחרון שבו – ערב ראש השנה – תוקעים בשופר כל יום לאחר תפילת שחרית. ארבעה קולות הם: תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה. תקיעת שופר זו אינה מן התורה אלא מנהג ישראל הוא. שכשעלה משה רבינו להר בראש חודש אלול לקבל לוחות שניים, תקעו שופר במחנה להודיע לכל בני ישראל שמשה עלה למרום ולא יבואו לטעות עוד אחרי עבודה זרה (כפי שקרה בחטא העגל). לפיכך, נהגו ישראל שיתקעו בראש חודש אלול כדי להזכיר על עלייתו של משה, ולהודיע ששבו בני ישראל מחטא העגל, ונתכפר להם וניתנו להם ברצון הלוחות השניים לסוף 40 יום. וזכרון זה מעורר את האדם לתשובה.

אין תוקעים אלא בשחרית לאחר התפילה, לפי שעלייתו של משה היתה בהשכמה. ותוקעים כל החודש כדי להזהיר את העם על יום הדין הקרב ובא ולעוררם לתשובה. כי כן טבע קול השופר להחריד הלב, כמו שכתוב: "אם ייתקע שופר בעיר, ועם לא יחרדו..." [עמוס ג' 6] וקול השופר מכריז ואומר: "עוררו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה." [מלשון הרמב"ם].

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ד', י' באלול תשס"א (29 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ובערב ראש השנה אין תוקעים, כדי להפריד בין התקיעות של חודש אלול, שהם מנהג בלבד, ובין התקיעות של ראש השנה שהם מצווה מן התורה.
[ספר התודעה]

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)